

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. – (1) În materia partajului judiciar, se taxează cu jumătate din taxa stabilită potrivit art. 3 alin. (1), cererile care privesc:

- a) stabilirea bunurilor supuse împărțelii, la valoarea acestora;
- b) creanțe pe care coproprietarii le au unii față de alții, născute din starea de proprietate comună, la valoarea creanțelor a căror recunoaștere se solicită;
- c) raportul donațiilor, la valoarea bunurilor al căror raport se solicită;
- d) reducțiunea liberalităților excesive, la valoarea părții de rezervă supusă reîntregirii prin reducțiunea liberalităților;

e) partajul propriu-zis, indiferent de modalitatea de realizare a acestuia, la valoarea masei partajabile.

(2) Dacă cererile în materia partajului judiciar prevăzute la alin. (1) se formulează în cadrul aceleiași acțiuni, aceasta se taxează cu o singură taxă, stabilită potrivit alin. (1), calculată la valoarea cea mai mare.

(3) Cererile privind stabilirea calității de coproprietar și stabilirea cotei-părți ce se cuvine fiecărui coproprietar, precum și cererile privind stabilirea calității de moștenitor și a cotei-părți ce se cuvine fiecărui moștenitor se taxează cu 50 lei pentru fiecare coproprietar sau, după caz, moștenitor.”

2. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. – Taxele judiciare de timbru pentru unele acțiuni și cereri referitoare la raporturile de familie sunt următoarele:

a) pentru cererea de divorț întemeiată pe prevederile art. 373 lit. a) – c) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul civil* – 200 lei;

b) pentru cererea de divorț întemeiată pe prevederile art. 373 lit. d) din Codul civil – 50 lei;

c) cererea privind acordarea despăgubirilor sau pentru stabilirea prestației compensatorii – 50 lei;

d) pentru cererile care nu sunt accesorii unei cereri de divorț și care au ca obiect stabilirea locuinței copilului, exercitarea autorității părintești, stabilirea contribuției părinților la cheltuielile de creștere și educare a copiilor, dreptul părintelui sau al altor persoane decât părinții de a avea legături personale cu copilul, locuința familiei – 20 lei fiecare cerere;

e) orice altă cerere neevaluabilă în bani – 20 lei, dacă nu sunt scutite, potrivit legii, de taxă de timbru.”

3. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. – (1) Taxele judiciare de timbru se plătesc de debitorul taxei, în numerar, prin virament bancar, sau printr-un sistem electronic de plată la distanță/on-line, într-un cont distinct de venituri al bugetului local «Taxe judiciare de timbru și alte taxe de timbru», al unității administrativ-teritoriale în care persoana fizică are domiciliul sau reședința ori, după caz, în care persoana juridică are sediul social. Costurile operațiunilor de transfer, al sumelor datorate ca taxă judiciară de timbru sunt în sarcina debitorului taxei.

(2) Dacă persoana care datorează taxa judiciară de timbru nu are nici domiciliul, nici reședința ori, după caz, sediul în România, taxa judiciară de timbru se plătește în contul bugetului local al unității administrativ-teritoriale în care se află sediul instanței la care se introduce acțiunea sau cererea.

(3) În cazul în care plata a fost efectuată prin virament bancar, ordinul de plată semnat de debitor și vizat de instituția de credit, extrasul de cont emis de instituția de credit plătitoare sau orice alt document care atestă viramentul recunoscut de lege prezumă efectuarea plății, până la proba contrară. Dacă viramentul bancar a fost efectuat prin ordin de plată electronic, documentul emis de bancă prin care se atestă viramentul prezumă efectuarea plății până la proba contrară. Dacă plata a fost efectuată printr-un sistem electronic de plată la distanță/online și confirmarea plății este transmisă de sistemul informatic direct debitorului sau/și instanței de judecată, aceasta prezumă efectuarea plății până la proba contrară. În toate cazurile, debitorul trebuie să individualizeze dosarul sau cererea pentru care a fost făcută plata.”

4. La articolul 45 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, lit. g¹), cu următorul cuprins:

„g¹) când părțile încheie, în cursul procesului, un compromis potrivit prevederilor art. 551 din Codul de procedură civilă și instanța a luat act de renunțarea la judecată;”

5. La articolul 45 alineatul (1), după litera i) se introduc două noi litere, lit. i¹) și i²), cu următorul cuprins:

„i¹) când părțile pun capăt procesului, prin încheierea unei tranzacții în condițiile art. 438 și următoarele din Codul de procedură civilă;
i²) când pârâțul achiesează la pretențiile reclamantului;”

6. La articolul 45, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. d), e), g¹), i¹) și i²) se restituie jumătate din taxa plătită, iar în cazul prevăzut la alin. (1) lit. f) taxa se restituie proporțional cu admiterea contestației. În cazul prevăzut la alin. (1) lit. h) se restituie jumătate din taxa plătită, indiferent de modalitatea în care a fost soluționat procesul, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. În celelalte cazuri, taxa plătită se restituie integral.”

7. La articolul 45, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. i¹), instanța de judecată nu va dispune restituirea taxei judiciare de timbru plătite pentru învestirea acesteia, în cazul în care conflictul soluționat este legat de o cauză succesorală pentru care nu s-a eliberat certificatul de moștenitor.”

8. La articolul 48, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Cuantumul remunerației ce se poate acorda curatorului special se stabilește în conformitate cu valorile onorariilor stabilite pentru asistența juridică acordată ca ajutor public judiciar.”

Art. II. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Instanța poate acorda ajutorul public judiciar, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, și persoanelor juridice fără scop lucrativ, cu sediul în România, numai atunci când, în cazurile și condițiile prevăzute exclusiv prin lege, fără a justifica un interes personal, acestea acționează pentru apărarea drepturilor ori intereselor legitime ale unor persoane aflate în situații speciale, sau, după caz, în scopul ocrotirii unui interes de grup ori general. În acest caz, ajutorul public judiciar se poate acorda când instanța apreciază că, față de datele referitoare la situația economico-financiară a acestor persoane juridice fără scop lucrativ, costurile procesului ar fi de natură să le afecteze în mod semnificativ activitatea curentă.”

2. La articolul 8, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Ajutorul public judiciar se acordă și în alte situații, proporțional cu nevoile solicitantului, în cazul în care costurile certe sau estimate ale procesului sunt de natură să îi limiteze accesul efectiv la justiție, prin raportare la veniturile realizate și cheltuielile dovedite,

inclusiv din cauza diferențelor de cost al vieții dintre statul membru în care acesta își are domiciliul sau reședința obișnuită și cel din România.”

3. La articolul 11, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) La primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, instanța va informa părțile despre posibilitatea de a formula, în condițiile legii, cerere de acordare a ajutorului public judiciar, precum și despre condițiile și formele concrete în care acesta poate fi solicitat și acordat.”

4. La articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. – (1) Orice persoană interesată va putea sesiza oricând în cursul procesului instanța care a încuviințat ajutorul public judiciar, prezentând dovezi cu privire la situația reală a celui căruia i s-a încuviințat cererea; ajutorul public judiciar nu se suspendă în cursul noilor cercetări.”

5. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. – Cheltuielile de judecată pentru care partea a beneficiat de ajutor public judiciar vor fi puse în sarcina celeilalte părți, dacă aceasta a căzut în pretențiile sale. Partea căzută în pretenții va fi obligată la plata către stat a acestor sume.”

6. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. – (1) Dispozitivul hotărârii cuprinzând obligația de plată a sumelor prevăzute la art. 17 alin. (2) sau art. 18 constituie titlu executoriu.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE
SENATULUI

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 30 octombrie 2024.
Nr. 268.